

Sygn. akt IV CSK 627/13

POSTANOWIENIE

Dnia 10 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa Banku [...] Spółki Akcyjnej w W.
przeciwko P. H.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 10 kwietnia 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 28 grudnia 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Sąd Najwyższy ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą stanowiły podstawę wstępnej, merytorycznej oceny skargi kasacyjnej z punktu widzenia kwalifikowanych przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. W wypadku powołania we wniosku przesłanki określonej w punkcie pierwszym tego artykułu należy sformułować zagadnienie prawne oraz przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01 OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 23 listopada 2010 r., II CSK 344/10, niepubl.).

Argumentacja pozwanej nie prowadzi do stwierdzenia, że wystąpiła przesłanka, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., wywody zawarte w uzasadnieniu wniosku bowiem nie wykazują, by zagadnienie dotyczące skuteczności prawnej udzielenia poręczenia wekslowego w kontekście miejsca i sposobu umieszczenia podpisu poręczyciela na wekslu cechowało się istotnością, a więc było zagadnieniem nowym, dotychczas niewyjaśnionym i nierozwiązanym w orzecznictwie. Zgodnie z utrwalonymi poglądami judykatury podpis na wekslu musi odzwierciedlać wolę poręczenia za daną osobę, a umieszczony na odwrocie weksla powinien zawierać określenie poręczam lub jego odpowiednik, przy czym wzmianka ta nie musi być wpisana osobiście za awalistę. Złożenie podpisu pod wzmianką napisaną przez inną osobę, w tym innego poręczyciela, ma jedynie ten

skutek, że w wypadku zaprzeczenia, że podpis ten ma charakter poręczenia, na posiadaczu weksla ciąży obowiązek udowodnienia złożenia podpisu w charakterze poręczyciela (wyroki Sądu Najwyższego z dnia 3 listopada 1933 r., III C 46/33, Zb. Orz. SN z 1934 r., nr 6, poz. 359, z dnia 24 października 2003 r., III CK 35/02, z dnia 4 października 2006 r., II CSK 104/06 – nie publ.). Zagadnienie prawne dotyczące problemu, czy do terminu określonego w art. 88 § 2 k.c. można stosować w drodze analogii art. 120 § 1 k.c. i argumentacja wnioskodawców powołana w uzasadnieniu wniosku nie prowadzi również do stwierdzenia, że wystąpiła omawiana przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Nie stanowi bowiem istotnego zagadnienia prawnego taki problem prawny, którego rozstrzygnięcie nie miałyby żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy w stanie faktycznym ustalonym przez Sąd drugiej instancji (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05, OSNP, nr 15 – 16, poz. 243). Przepis art. 120 § 1 k.c. nie stanowił podstawy rozstrzygnięcia Sądu Apelacyjnego, a rozważanie początku biegu terminu do złożenia oświadczenia woli pozostaje bez znaczenia dla wyniku sprawy wobec dokonania przez ten Sąd analizy oświadczenia i uznania, że pozwana nie była w błędzie oraz wskazania na termin jedynie jako kwestię uboczną i marginalną.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), o kosztach nie orzekając, wniosek powoda o ich zasądzenie dotyczył bowiem innego etapu postępowania kasacyjnego.

[aw]

es